

AZ IRGALMASSÁG SZENTÉVE - Június

Fogjunk össze másokkal is a társadalmi igazságosságért!

A/ Elmélkedés, tanulás, megbeszélés: MV 15-16. 19-21.

B/ Konkrét föladatak: + Leheljünk új életet a helyi karitásba!
+ Mérjük föl, kik vannak nehezebb anyagi helyzetben a közösségünk tagjai közül? Találjuk ki a segítség rendszeres módját!

+ Induljunk a perifériákra - személyesen és együtt is! Ez a Pápa által kért egyik legfontosabb kérése felénk.

+ Próbáljunk meg összefogni a városunk vezetőivel, családsegítő központtal, más szervezetekkel a városunk szociális problémáinak megoldásáért!

+ Beszéljünk városi vezetőinkkel: mit tehetünk a bűnözés és a korrupció visszaszorításáért?

Júniusban ismét TŰZ a templomunkban

A TŰZ-höz kapcsolódva több napos programot tartunk a katolikus **RENEWAL MINISTRIES** szolgálócsoportjával. Ők a világ egyik legismertebb katolikus missziós szervezete, az elmúlt 30 évben az öt kontinens száz országában szolgáltak. Alapítójuk *Ralph Martin*, a katolikus karizmatikus megújulás egyik legtekinthetőbb személyisége. Akik most hozzánk érkeznek:

Tom Edwards: Nagy hatású előadó, fáradhatatlan imaszolgáló és misszionárius. A Katolikus Karizmatikus Megújulás egyik legtapasztaltabb vezetője, 1974 óta főállásban tölti be hivatását. Szolgálatát világszerte számos megtérés, a Lélek erőteljes megnyilvánulásai kísérik. Minden évben több hónapot tölt missziós utakon Afrika, Ázsia és Európa országaiban. Kínában az üldözött földalatti Egyházat szolgálja. Afrikában nagy gyakorlatra tett szert az embereket sújtó mágikus gyakorlatokkal szembeni szellemi küzdelemben. Szenvedélye, hogy segítsen nekünk abban, hogy Isten Szava gyakorlattá váljon az életünkben. Az Egyesült Államokbeli St. Augustinban él, 2 felnőtt gyermeke van. Isten kedves, szabad gyermeke: vidám, közvetlen, egyszerű. Szolgálatát püspöke biztatásával, áldásával végzi.

Graham Keep atya: Plébános a kanadai St. Thomas városában. Mindenekelőtt lelkipásztornak tartja magát, de közben az új evangelizáció művének lelkes munkálója az egész világon. A Katolikus Karizmatikus Megújulás és a Renewal Ministries régi szolgálója. Missziós televíziós programok résztvevője, keresett konferencia-előadó hazájában és az Egyesült Államokban, főként az új evangelizáció témakörében. Missziós útjai eddig Tanzániába, Ghánába, Szlovákiába és Ukrajnába vezettek, ahol papi lelkigyakorlatot is tartott. Érdeklődéssel várjuk az első magyarországi szolgálatát, s így a pénteki, szombati beszédeit!

10-én (p) 18ó-tól "Jöjjetek hozzám, mindnyájan, akik elfáradtatok és terhet hordoztok..." (Mt 11,28) Imaest gyógyulásokért és szabadulásokért. Beszédet tart és az imádságot vezeti: Tom Edwards. Előtte 17ó-tól gitáros mise Graham Keep atya beszédével. **11-én (szo) 16ó-tól TŰZ Találkozó.** Dicsőítés: **Csiszér László**, missziós beszéd: **Tom Edwards**. 18ó-tól gitáros mise **Graham Keep** atya beszédével.

Új Jeruzsálem Katolikus Közösség

A LELKI ÁLDOZÁS (I.)

A lelki áldozás olyan ájtatossági gyakorlat, mely Jézussal egyesít az eucharishtiában, de nem a szentség vétele által, hanem olyan erős vágyakozás eredményeképpen, mely a szeretettől életet hitből ered. Ha nincs lehetőség szentáldozáshoz járulni, ilyenkor a lelki áldozás a legjobb eszköz arra, hogy lelki életünket megőrizzük és fejlesszük. Boldog Keresztes Johanna így fogalmazza meg lelki élményét találkozásában Jézussal: „Minden

alkalommal, mikor a lelki áldozást gyakorlod, ugyanakkora kegyelmet adok neked, mint amekkorát a szentség valódi vételekor kapsz.” – Persze ez csak a kegyelem állapotában működik, bűnbánattal, tiszta szívvel.

A jó lelki áldozásnak feltételei a lelkiismeretvizsgálaton és bűnbánaton túl: a hit, a szeretet és bizalom. Ezek az erények teszik igazán tisztává és tökéletessé az egyesülést Jézussal.

A lelki áldozás értéke két elven nyugszik:

1. Azon a hiten, mely szerint Krisztus valóságosan jelen van az eucharishtiában; hiszen éppen azért akarja valaki a szentostyát megkapni, és azzal lelkét mintegy lelki étekkel erősíteni, mert hiszi, hogy a konsekrált ostyában Jézus valóságosan jelen van.

2. A vágyakozás hatékonysága helyettesítheti a szent cselekményt. Az az elv, mely szerint az erős vágy helyettesítheti a cselekvést, ha az nem kivitelezhető, számos esetre érvényes és elfogadott. A természetfeletti rendben a vágy gyakran helyettesíthet egy szentséget (ha lehetetlen valóságosan megkapni), sőt, az üdvözüléshez is elegendő lehet. Mint például végszükség esetén a keresztség utáni legalább rejtett vágy a keresztséget, illetve a tökéletes megbánás a gyónást helyettesíthet.

MÁJUSI KÉPVISELŐTESTÜLETI ÜLÉSRŐL

A tagok érkezését követően Tóni atya most a templomban imával nyitotta meg az ülést, s az első kérdése volt: „Mi van az elmédben, a szívedben, a gyomrodban? Kérdezd meg magadtól! Harmath Dénes beszámolt az orgona felújítás terveiről és annak anyagi fedezetének lehetőségéről. Az egyik bevételi forrás lehetősége egy koncertsorozat megszervezése. Dénes erre az évre két időpontot egyeztetett az atyával. Egyik június 3. (p), a másik az Ars Sacra Fesztivál keretén belül szeptember 18. (v) lenne.

A rövid beszámolók után rátértünk az elmúlt időszak gyors áttekintésére. A „Nem adom fel” gospel koncert, a Cserkész kirándulás, a 24 órás dicsőítés, a Blaha Lujza téri evangelizáció és a Máriaremetén lebonyolított pünkösdhétfői majális sok hívő lelkében maradandó emléket hagyott.

A képviselők megbeszélték az Úrnapi körmenethez szükséges dolgok előkészítését. Egyházunk 8 gyermeket készít fel elsőáldozásra, melynek június 5-én (v) 9ó-i misén lesz. A június 11-én tartandó TŰZ evangelizációt Kunszabó Zoltán diakónus vezeti. Munkacsoportok (gazdasági, oktatási, szociális és liturgiai) beszámolója rendben megtörtént. Ebben szóba került, hogy a Püspöki kar kezdeményezésével egy új hitoktatási rendszer kerül bevezetésre, miszerint interneten kell a jövőben elszámolni a hitoktatással kapcsolatos adminisztrációkat.

Az egyházközségi tagok véleménye nélkülözhetetlen a templom működésének a szempontjából, ezért továbbra is várjuk a megfogalmazott kérdésekre a hívek válaszait. Tóni atya több ízben hirdette az egyházközségi hozzájárulás, amely hatásosnak bizonyult, hiszen egyre többen fizetik be az éves bérük 1 %-nak összeget. Köszönjük!- A megbeszélést imával zártuk.

Varga Éva

AZ IRGALMASSÁG NÉPI KULTÚRÁBAN

Barna Gábor néprajzkutató, a Szent István Akadémia főtitkára „Az irgalmasság testi és lelki cselekedetei a népi-paraszti kultúrában” címmel tartott előadást templomunkban 23-án.

Miként gyakorolta népünk egészen a 20. század közepéig, s különösen az azt megelőző századokban az irgalmasság cselekedeteit egy olyan világban, amelyben nem léteztek az „irgalmasság”-nak szervezett intézményei?

Barna Gábor bemutatta, hogyan jelentek meg az irgalmasság testi és lelki cselekedetei a mindennapokban az elmúlt évszázadok során. Emlékeztetett, a keresztény közösségekben már a 2. század közepén élt a szegények megsegítésének követelménye. Az aszkézist és a szegényekkel való törődést képviselte sajátos keresztény erényként az 1700 éve született Szent Márton is a 4.

században. A 6. századtól kezdve a kolostorok és a legtöbbször azokhoz kapcsolódó ispotályok váltak a szegények segélyezésének, gondozásának, az árvák, idősek ellátásának központjaivá. A középkori Európában a szegénygondozás meghatározó szereplője volt az egyház. A professzor a középkor századaiban működő intézmények közül kiemelte az ispotályt, mely mai fogalmaink szerint egyesítette a szegényház, a zarándokszállás, az elfekvő és az öregotthon társadalmi szerepét.

Barna Gábor elmondta, az ispotályok támogatására, szolgálatára különféle testvérületek (confraternitas) alakultak, amelyek saját oltárt állítottak az ispotályok templomában. Az ispotályok az újkorban aztán megszűntek, vagy átalakultak a 18–19. század során kórházakká és különféle karitatív intézményekké.

Az előadó felhívta a figyelmet arra, hogy az alamizsnálkodás, az imádság, a böjtölés már a keresztény ókorban érdemszerző cselekedetnek számított, s hozzájuk a kora középkortól kezdve társult a zarándoklás, búcsújárás. A szegénygondozás megteremtette az alamizsnálkodás keretét, lehetőségét. Ennek minden közösségben megtalálható volt valamilyen formája. A közösségek nem hagyták magukra a bármilyen oknál fogva ínséget szenvedő felebarátaikat. Közülük kerültek ki az ún. házi koldusok, a falu koldusai is. Legtöbbjük rendelkezett hatósági koldulási engedéllyel már a 18. századtól, amikor is szabályozták a koldulást és a koldusok társadalmát.

A néprajzkutató professzor beszélt a vándorkoldusokról is, akik helységről helysére járva kéregettek.

Barna Gábor kiemelte, a búcsújáró helyek szerepe sem elhanyagolható az irgalmasság témája tárgyalásakor, hiszen a keresztény gyakorlat szerint az ima, a böjt, a búcsújárás mellett az alamizsnálkodás is érdemszerző cselekedet. A kegyhelyek felkeresésekor az elmúlt századokban hangsúlyos volt a vezeklés, s itt szívesebben adakoztak a zarándokok a koldusoknak.

A vallási társulatok társadalmi feladatai között mindig jelen voltak az irgalmasság testi-lelki cselekedetei. Az imatársulatok, mint például a rózsafüzér-társulatok sok helyen a szegénygondozás legkülönfélébb formáit is bevonták tevékenységükbe.

Ma elidegenedett léthelyzetekben élünk, az emberi kapcsolatokból a személyesség sok vonása eltűnt. Tőlünk független intézmények végzik a szegénygondozást, az idősek és a betegek gondozását, még a hajléktalanok és a haldoklók ellátását is. Az egyén és a kisközösségek szerepe mindezekben jórészt megszűnt. Az életből a halál, az elmúlás gondolata is ki van zárva. Pedig jó lenne, ha személyes kapcsolatunk lenne a szegényekkel, a betegekkel, ha szeretteinktől személyesen el tudnánk búcsúzni haláluk előtt. Mi gazdagodnánk általa.

Barna Gábor ugyanakkor reménykeltőnek nevezte, hogy az egyházak igyekeznek visszahozni a szegény- és beteggondozásba a korábbi személyességet, e törekvések közé tartozik tulajdonképpen az irgalmasság szentévének meghirdetése is.

Bodnár Dániel/Magyar Kurír